

Martina Gjorgjevik: Slavení svátků v Makedonii, magisterská práce, počítačový otisk, stran 166, Praha 2006

Oponentský posudek vypracoval: **Doc. ThDr. Jan B. Lášek**

Jako oponentovi mi nezbyvá než konstatovat, že autorka předložila skvělou práci, která byla konzultována skvělými odborníky.

Podařilo se jí podat své téma čtivě a přitom bez újmy na odbornosti. Podává nejprve stav bádání, posléze hlavní literaturu. Pojednává i o makedonských dějinách a reáliích, podává krátce i dějiny křesťanství na území Makedonie.

Věcně popisuje i denní cyklus bohoslužeb v pravoslavné církvi. Neshledal jsem v jejím líčení žádné chyby.

Považuji za velmi šťastné, že při popisu jednotlivých obyčejů vyšla z konkrétní situace v konkrétní lokalitě. Je pochopitelné, že vychází z literatury v jazyce, kterým se hovoří ve sledované oblasti. Tím přináší do českého bádání nesporně přínos. Pochválit je možné kandidátku také za to, že cituje i současné české autory (Jan Rychlík). Jen připomínám, že ke sledovanému tématu existuje i bohatá ruská literatura, kde jsou zajímavá ideová stanoviska jednotlivých autorů. V žádném případě však toto upozornění nemyslím jako výtku, spíše jako doplnění.

Jednu poznámku přece jen mám: autorka žije v cizojazyčném prostředí a často se to projevuje v její stylistice. Neříká se chodit do církve, ale do kostela, jít na službu, ale jít na bohoslužbu. Neříká se o Bohozjevení, ale na svátek Zjevení Páně. Podobných případů je zde více. Autorka by měla svůj text publikovat – to je nesporné, ale po předchozí jazykové revizi!

Pravoslavná terminologie není v češtině mnohdy ustálená a slavnismy vedou k vytváření českých patvarů. Sám jsem měl po delším pobytu ve slovanské cizině podobné problémy a radil bych kandidátce, aby se s nimi snažila vypořádat.

Závěr: Práci považuji za kompaktní, nemám k ní žádné podstatné věcné ani jiné výhrady. Po stránce formálně vyhovuje taktéž. Cením si skutečnosti, že její religionistické bádání není zaměřeno proti církvi a že vcelku velmi správně ukazuje, jak křesťanství asimilovalo dřívější zvyky, které v něm dále – aniž by to někomu překáželo – žijí. Otázkou zůstává, jak se bude vyvíjet situace v dalších generacích, což kandidátka podvědomě tuší. Její závěr vyznívá optimisticky, nicméně je otázkou, zda je možné tento optimismus sdílet. Kéž by! Navrhuji hodnotit práci známkou výborně.

V Praze, dne 31. srpna 2006

